

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/814/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

113/2014. (V. 15.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos¹** 2013. november 21-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2014. május 15-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2013. november 21-én postai úton előterjesztett panaszbeadványában előadta, hogy 2013. október 24-én a Rendőrkapitányság panaszirodájában, törvényes képviselői minőségben volt jelen öccse jegyzőkönyvének felvételén, amelynek tárgya ismert elkövető elleni feljelentés volt.

A feljelentés óta eltelt időszakban nem történt előrelépés az ügyben, ezért a panaszos 2013. november 15-én személyesen megjelent a Rendőrkapitányságon és érdeklődni kívánt az ügy jelenlegi állásáról. Ekkor kapott felvilágosítást arról, hogy a cselekmény elkövetésével okozott kár 15 000 forintos értékhatáron belül van, ezért az ügyben szabálysértési eljárás lett elrendelve, amelyet T. r. őrnagy nevére szignáltak. Ezt követően a panaszos felkereste T. r. őrnagyot, majd miután bemutatkozott neki, megkérdezte, hogy öccse feljelentése alapján milyen stádiumban tart az ügymenet.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Ismert elkövető ellen tett feljelentésről lévén szó a panaszos úgy gondolta, hogy kap érdemi információt, ennek ellenére az ügy előadója, láthatóan és saját bevallása szerint is összekeverte az ügyeket, mikor megpróbált tájékoztatást adni, illetőleg azt ecsetelte, hogy ilyen, pontosabban 50-es aktaszám mellett, nem lehet érdemben és minden ügyet fejben tartani. Ezt a tényt a panaszos teljes mértékben megértette, és tudomásul vette.

T. r. őrnagy közölte a panaszossal, hogy majd sorra kerül, amikor kell az ügy, majd hozzátette, hogy ő is nagyon jól tudhatná, hogy ebből úgysem lesz a károsult részére sem pénz, sem pedig feljelentés tárgyát képező árucikk, amely miatt indult az eljárás. Továbbá elmondta azt is, hogy hiába van a jegyzőkönyvben feltüntetve az, hogy a panaszos öccsének tudomása van több olyan sértettől is, aki ugyan ennek a személynek vált áldozatává, mert nevek hiányában ezek csak feltételezések. A panaszos ezt is elfogadta, ismervé a szokásos eljárási cselekményeket.

A panaszost az őrnagy által tanúsított hangneme és stílusa, valamint az ügy kivizsgálásához való hozzáállása – amellyel azt kívánta éreztetni vele, hogy teljesen felesleges és értelmetlen mind az érdeklődés, mind pedig a hasonló feljelentések megtétele – készítette jelen beadvány megírására.

A panaszos megjegyezte, hogy a Budapesten szolgálatot teljesítve, hivatásos rendőrtisztként mások a személyes szakmai tapasztalatai, amelyek az elkövetők felderítését és felelősségre vonását illeti ilyen, vagy ehhez hasonló tárgyú ügyekben. A panaszos számára is ismertek hasonló bűncselekmények, illetve elkövetőinek nagyszámú látenciája és az, hogy nem minden sértett tesz feljelentést, vagy inkább nem mer a rendvédelmi szervekhez fordulni. Természetesen a cselekmények attól még megtörténnek, és jelenséggé is válnak egy idő után. A panaszos álláspontja szerint szakmailag ez már prevenciók tevékenységek körébe is tartozhatna, amelyet „végsőképpen nem várhat el a jogkövető társadalom a hatóságnak egy leterhelt tagjától!”

A panaszos megéri a leterheltséget és egyéb szakmai nehézséget, de ennek ellenére sem tartja elfogadhatónak, hogy az ügy előadója ilyen fajta hozzáállást tanúsított a sértett vagy éppen a képviselője részére. A panaszos megjegyezte azt is, hogy nem csupán hivatásából, illetve a kollegialitásból adódóan érinti rosszul az ügyintézés fentebb leírt módja. Véleménye szerint egy átlag, a saját ügye iránt érdeklődő állampolgár, jogosan várja el a hatóságtól, hogy ügyét bizalommal és számára elvárható odafigyeléssel kezeljék, ezért a hatóság képviselője törekedjen a sértettek érdekeit maximálisan képviselni, továbbá az állam büntetőjogi igényeit érvényesíteni.

A panaszos sajnálatosnak tartja, hogy az őrnagy viselkedésével és kommunikációjával azt erősíti, hogy a rendőrséghez fordulni csak időpazarló és felesleges tevékenység a társadalom tisztességes állampolgárai részéről.

A panaszos a fentiekre tekintettel reméli, hogy sikerül egy látszólag aprónak tűnő, de valójában lényeges problémára rávilágítania, mely probléma megoldása jelentősen segíthetné a magyar rendőrség bűnüldözői és egyéb szerveinek társadalmi megítélését.

A panaszos rögzítette, hogy továbbra is törekedni fog azon adatok felkutatására és összegyűjtésére, amellyel igazolhatóvá válik az általuk bejelentett elkövető üzletszerű tevékenysége, amely által értékhatártól függetlenül lesz megállapítható a bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja. Ez esetben pedig megteszik a feljelentés-kiegészítést.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőri szervtől, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A panaszos szempontjából a következők relevánsak.

1) A Rendőrkapitányság vezetője 2013. december 10-én kelt levelében az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

A panaszos 2013. november 15. napján személyesen – előzetes egyeztetés nélkül – jelent meg a Rendőrkapitányságon, hogy az öccse által 2013. október 24. napján tett feljelentés alapján indult eljárásról érdeklődjön. A panaszossal szemben ekkor rendőri intézkedés foganatosítására nem került sor, hanem az ügy előadója T. r. őrnagy tájékoztatta az ügyről. Az eseményről külön feljegyzés, rendőrségi videofelvétel, hanganyag nem készült.

A panaszos öccse – a panaszos jelenlétében – 2013. október 24. napján tett feljelentést a Rendőrkapitányságon B.-vel szemben. A feljelentés alapján szabálysértési eljárás indult, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 117. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő tulajdon elleni szabálysértés elkövetése miatt.

2013. november 15. napján B. idézése november 26. napján 9 órára megtörtént, valamint ugyanezen a napon az eljárást 30 nappal meghosszabbították. B. részére kézbesített hivatalos irat – idézés – 2013. december 4. napján „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza. Ezt követően ismételt idézése 2013. december 5. napján (2013. december 23. napján 9 órára) megtörtént.

T. r. őrnagy a természetéből fakadóan vehemensen és emeltebb hangszínen, az átlagostól erősebb arcmozgásokkal és gesztusokkal beszél.

T. r. őrnagy tájékoztatta a panaszost, hogy leterheltsége miatt csak sorban tudja kezelni az ügyeket, és mivel körülbelül 50 aktája van, így egyiket sem tudja előnyben részesíteni. Nem sugallt semmit a panaszosnak, annyi hangzott el tőle, hogy „Nem értem, hogy most mit akarsz, nem lesz hamarabb az öcsédnek sem pénze, sem cipője.”, további kérdésre pedig közölte, hogy „Azért, mert nem behajtó cég vagyunk.”. Ezt követően a panaszos felugrott és kirohant az irodából.

A panaszos 2013. október 24. napján az öccse feljelentéséről készült jegyzőkönyv felvételén törvényes képviselőként vett részt.

A panaszos 2013. november 15. napján kelt panasza, 2013. november 22-én érkezett a Rendőrkapitányságra T. r. őrnagy vonatkozásában. A kolléganő jelenleg senior állományban dolgozik a Rendőrkapitányságon, azonban a munkáltatói jogkört a Megyeri Rendőr-főkapitányság vezetője gyakorolja. Erre figyelemmel 2013. november 27. napján kelt átirattal a kapitányságvezető a beadványt további intézkedés megtétele végett megküldte a Megyeri Rendőr-főkapitányság vezetője részére.

2) T. r. őrnagy 2013. december 10-én az alábbi tartalommal tett jelentést.

T. r. őrnagy a panaszos öccsének szabálysértési ügyét csak 2013. október 29-én vagy 30-án vehette át, mivel iktatni 2013. október 28-án iktatták.

A rendőr elmondása szerint körülbelül 50 aktával dolgozik – most sem tud mást mondani – folyamatosan, és általában az ismeretlen személyek ellen indult eljárásokat szokta kapni, így gondolja volt más elfoglaltsága, ezért a panaszos öccsének ügyét betette sorban a többi aktához.

2013. november 15-én, minden előzetes megbeszélés nélkül, megjelent az irodában a panaszos (Budapestről), aki rendőrigazolványát felmutatva bemutatkozott. Emiatt az őrnagy azt gondolta, hogy a nála, folyamatban lévő internetes csalások egyikével kapcsolatban akar érdeklődni, mivel ezekben az ügyekben általában az egész országban vannak eljárások.

Az irodában az őrnagyon kívül még jelen volt S. r. főtörzszászlós is, aki hallotta a kettőjük közötti beszélgetést.

Amikor a panaszos megjelent a Rendőrkapitányságon, T. r. őrnagy egy másik ügyben dolgozott, így azt félbe hagyta és azonnal foglalkozni kezdett a panaszossal.

Az őrnagy elmondás szerint név alapján valóban nem tudta azonosítani az ügyet, és csak akkor tudta helyre tenni azt, amikor elővette az aktát. T. r. őrnagy nem igazán értette, hogy mit akar tőle a panaszos, és nem ő hangneme volt kifogásolható, hanem a panaszosé. Ugyanis ő kérte szám az őrnagytól, hogy mit csinált eddig az ügyben, ennek ellenére T. r. őrnagy megkísérelte elmagyarázni neki, – mivel úgy gondolta, hogy egy kolléga megérti – hogy leterheltsége miatt csak sorban tudja az ügyeket kezelni, ebből következően a hangnemben nem lehetett semmi kifogásolható, ezt tanúsítja S. r. főtörzszászlós is.

T. r. őrnagy – mivel nem értette, hogy mit szeretne a panaszos, mert hozzá eredetileg rendőrként bemutatkozva, és nem mint törvényes képviselő jött – mondta neki, hogy csinálja az ügyeit sorban, mivel van 50 aktája és egyiket sem tudja előnyben részesíteni. Állítása szerint eszébe nem jutott volna egy hozzátartónak az ügyszámra hivatkozni.

T. r. őrnagy előadta, hogy a panaszos folyamatosan számonkérően beszélt vele, és a végén közölte (pontosan emlékszik, hogy mit és nem sugallat neki semmit): „Nem értem, hogy most mit akarsz, nem lesz hamarabb az öcsédnek sem pénze, sem cipője.”. Erre a panaszos megkérdezte, hogy miért, az őrnagy pedig azt válaszolta, hogy „azért mert nem behajtó cég vagyunk”. Ezután a panaszos felugrott és távoztában még annyit mondott: „Ha én így végezném a munkámat...” és kirohant.

T. r. őrnagy rögzítette, hogy minden egyes ügyben, amiben van rá lehetősége, igyekszik az elkövetőket, kellően érthetően felvilágosítani arról, hogy ha megtérítik a kárt, akkor cselekményük elbírálásakor a büntetés korlátlanul enyhíthető. Az elmúlt másfél évben volt egy pár ügy, amely ezzel zárult, és az őrnagy nagyon örült, hogy a kár megtérült. Megítélése szerint a felderítési mutatója is elég jó, annak ellenére, hogy mennyi ügygel kell megbirkóznia.

T. r. őrnagy nem érzi magát hibásnak és nem „sugallt” semmit, és az elmúlt évek fényében neki nem kell bizonygatnia, hogy mit csinált, és hogyan. Azért jött vissza dolgozni, mert úgy gondolta, hogy szükséges van a sok éves tapasztalataira, és tudására. Amióta visszajött, becsületesen dolgozik, mégis neki kell jelentést írnia.

T. r. őrnagy megjegyezte, hogy az ügy már nem nála van, mivel a panasz után elvették tőle az aktát.

3) Az ORFK Ellenőrzési Szolgálat Központi Panasziroda vezetőjének 2014. február 6-án kelt átirata szerint a panasz alapján indult közigazgatási hatósági eljárást a Rendőrkapitányság felfüggesztette, és T. r. őrnagy fegyelmi felelősségének megállapítása érdekében a Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője – mint a fegyelmi jogkör gyakorlója – a szükséges intézkedéseket megtette.

4) S. r. alezredes (kiemelt fegyelmi főelőadó, Megyei Rendőr-főkapitányság) 2013. december 20-án kelt feljegyzésében a következőket rögzítette.

S. r. alezredes felvette a kapcsolatot a panaszossal, aki elmondta, hogy nem szeretné, hogy T. r. őrnagy ellen fegyelmi eljárás induljon, ő azért írt levelet a kapitányságra, hogy testvére ügyére felhívja a figyelmet.

Ezt követően S. r. alezredes beszerezte T. r. őrnagy ügyvel kapcsolatos jelentését, melynek 5. bekezdése szerint az őrnagy pontosan tudja, hogy mit mondott a panaszosnak: „Nem értem, hogy most mit akarsz, nem lesz hamarabb az öcsédnek sem pénze, sem cipője.” Erre a panaszos megkérdezte, hogy miért, az őrnagy pedig azt válaszolta, hogy „azért mert nem behajtó cég vagyunk”. Ezután a panaszos felugrott és távoztában még annyit mondott: „Ha én így végezném a munkámat...” és kirohant.

A feljegyzés szerint T. r. őrnagy rendőrként magánvéleményét fejezte ki, amely kijelentés alkalmas arra, hogy a rendőrség és a törvényes eljárás eredményessége negatív megítélés alá essen, és a törvénytisztelő állampolgárok rendőrségbe vetett bizalmát csorbítsa, ami pedig sértette a szolgálati rendet.

A feljegyzés hivatkozik a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLII. Törvény (a továbbiakban: Hszt.) 18. § (4) bekezdésére (4) („A hivatásos állomány tagja a részére kiadott parancsot, intézkedést – a 69. § esetét kivéve – nem bírálhatja, azokról a jog- és érdekérvényesítő tevékenysége körén kívül véleményt nem mondhat, a szolgálati rendet és a fegyelmet sértő nyilatkozatot nem tehet, a sajtónyilvánosság igénybevételével hivatalos eljárásban magánvéleményt nem nyilváníthat.”) és 68. § (1) bekezdés b) pontjára („A hivatásos állomány tagja köteles: a szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően – szükség esetén a veszély vállalásával –, az elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan végrehajtani.”).

A fentiekre figyelemmel S. r. alezredes javasolta T. r. őrnagyot figyelmeztetésben részesíteni.

III.

1) A Testület a panaszeljáráásban mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

Ezen rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás), esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A Testület rögzíti, hogy az eljárása során nem vizsgálta azt a kérdést, hogy a panaszos szabálysértési eljárásbeli fellépése megfelelt-e a Szabs. tv. törvényes képviselőre vonatkozó szabályainak. A Testület szintén nem vizsgálta azt a kérdést, hogy a panaszos ügyben érintett magatartása felvethette-e a büntető vagy a fegyelmi felelősség kérdését.

A Testület a fenti hatásköri szabályok értelmében – amelykről az előadó testületi tag 2013. november 25-én kelt levelében tájékoztatta a panaszost – a rendőrség szabálysértési hatóságként történő fellépését nem minősítheti, afölött semmiféle kontrollt, felügyeletet nem gyakorol. Ez alapján nem vizsgálhatja a rendőr „az ügy kivizsgálásához való hozzáállását”, vagyis azt, hogy a szabálysértési ügyben megtette-e a szükséges intézkedéseket, illetve eljárási cselekményeket. **A Testület a panasz ezen része tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.**

Az irányadó hatásköri rendelkezések értelmében a Testület ugyanakkor jogosult vizsgálni a panaszbeadványnak azon részét, amely az intézkedést foganatosító rendőr viselkedésével kapcsolatos, ezért panaszos beadványa és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott rendőrségi dokumentumok ismeretében – az intézkedés idején hatályos jogszabályi rendelkezéseket alapul véve – vizsgálata tárgyává tette az intézkedő rendőr hangnemét.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

2) A Testület a rendőri hangnem tekintetében az alábbi megállapításra jutott.

A Testület a panasz ezen része kapcsán figyelemmel volt az Rtv. 2. § (1) bekezdésére, amely szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonzbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A Testület szükségesnek tartja kiemelni továbbá a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét kihirdető, Budapesten, 2007. július 4-én kelt a Független Rendőri Szakszervezet főtitkárának, az Országos Rendőrfőkapitánynak, és a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete főtitkárának közös nyilatkozatát (a továbbiakban: Etikai Kódex), amely iránymutatásul szolgál a Rendőrség számára a követendő magatartás tekintetében. Az Etikai Kódex 1. pontjának második mondata a rendőrré vonatkozóan előírja: „Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint: „Tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [pl. 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is elsősorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházza fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A kapitányságvezető tájékoztatása szerint T. r. őrnagy a természetéből fakadóan vehemensen és emeltebb hangszínen, az átlagostól erősebb arcmimikával és gesztusokkal beszél.

T. r. őrnagy elmondás szerint név alapján valóban nem tudta azonosítani az ügyet, és csak akkor tudta helyre tenni az ügyet, amikor elővette. A panaszos számon kérte tőle, hogy mit csinált eddig az ügyben, ennek ellenére az őrnagy megkísérelte elmagyarázni neki, – mivel úgy gondolta, hogy egy kolléga megérti – hogy leterheltsége miatt csak sorban tudja az ügyeket kezelni, ebből következően a hangnemben nem lehetett semmi kifogásolható. T. r. őrnagy – mivel nem értette, hogy mit szeretne a panaszos, mert hozzá eredetileg rendőrként bemutatkozva, és nem mint törvényes képviselő jött – mondta neki, hogy csinálja az ügyeit sorban, mivel van 50 aktája és egyiket sem tudja előnyben részesíteni. Állítása szerint eszébe nem jutott volna egy hozzátartónak az ügyszámra hivatkozni.

T. r. őrnagy előadta azt is, hogy a panaszos folyamatosan számonkérően beszélt vele, és a végén közölte (pontosan emlékszik, hogy mit és nem sugallat neki semmit): „Nem értem, hogy most mit akarsz, nem lesz hamarabb az öcsédnek sem pénze, sem cipője.” Erre a

panaszos megkérdezte, hogy miért, az őrnagy pedig azt válaszolta, hogy „azért mert nem behajtó cég vagyunk”. Ezután a panaszos felugrott és távoztában még annyit mondott: „Ha én így végezném a munkámat...” és kirohant.

S. r. alezredes feljegyzése szerint T. r. őrnagy rendőrként magánvéleményét fejezte ki, amely kijelentés alkalmas arra, hogy a rendőrség és a törvényes eljárás eredményessége negatív megítélés alá essen, és a törvénytisztelő állampolgárok rendőrségbe vetett bizalmát csorbítsa, ami pedig sértette a szolgálati rendet. Erre figyelemmel S. r. alezredes javasolta T. r. őrnagyot figyelmeztetésben részesíteni.

A Testület megítélése szerint – egyetértve S. r. alezredes álláspontjával – T. r. őrnagy fent idézett kijelentései alkalmas volt arra, hogy a rendőrséget, mint szervezetet negatív színben tüntesse fel, illetve az állampolgárok rendőrségbe vetett bizalmát csorbítsa, amely mint az ügyben a sértett törvényes képviselőjeként érdeklődő panaszos oldalán alkalmas volt arra, hogy alapjogsérelmet okozzon.

Mindezek alapján a Testület indokoltnak találta megállapítani a panaszos emberi méltóságához fűződő jogának sérelmét.

VI.

A vizsgálat során a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltóságához fűződő alapvető jogát sértette a rendőri hangnem, amely alapjogsértés megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2014. május 15.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag